

Vstup: Bůh jest naše útočiště i síla, ve všelikém soužení pomoc vždycky hotová. Hospodin zástupů je s námi, hradem vysokým jest nám Bůh Jákobův. (Ž 46/1,12)

Pozdrav: Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho i Pána Ježíše Krista. Amen

Píseň: 189 Hrad přepevný jest Pán Bůh náš

Modlitba: Milý Bože, věříme, že Ty jsi Stvořitel všeho, že také nás jsi stvořil, že Ti patříme. Děkujeme za to. Protože když patříme Tobě, pak nic z tohoto světa, na zemi i na nebi, co nás svírá a přesahuje, na nás nemá poslední nárok. Vyznáváme, že máme úzkost z událostí, které se kolem nás dějí, a které nemůžeme ovlivnit. Děkujeme, že na Ježíši, svém Synu, nám ukazuješ, jak jsi s námi, jak Ti na nás záleží. Prosíme, dej nám oči, které nejsou zahleděné do sebe ani nejsou velké strachem, který nevidí Tebe, dej nám oči, které vidí Tvou lásku na každém kroku, dej nám srdce, které je otevřené potěšujícímu vanutí Tvého Ducha. Přijmi naše díkůvzdání. Amen

Čtení: Žalm 107/1-2;23-32

Chválu vzdejte Hospodinu, protože je dobrý, jeho milosrdenství je věčné! 2 Tak ať řeknou ti, kdo byli Hospodinem vykoupeni, ti, které vykoupil z rukou protivníka.... 23 Ti, kteří se vydávají na lodích na moře, kdo konají dílo na nesmírných vodách, 24 spatřili Hospodinovy skutky, jeho divy na hlubině. 25 Poručil a povstal bouřný víchř, jenž do výše zvedl vlnobití. 26 Vznášeli se k nebi, řtili se do propastných tůní, ztráceli v té spoušti hlavu. 27 V závratí jak opilí se potáceli, s celou svou moudrostí byli v koncích. 28 A když ve svém soužení úpěli k Hospodinu, vyvedl je z tísně: 29 utišil tu bouři, ztichlo vlnobití. 30 Zaradovali se, když se uklidnilo, on pak je dovedl do přístavu, jak si přáli. 31 Ti ať vzdají Hospodinu chválu za milosrdenství a za divy, jež pro lidi koná, 32 ať ho vyvyšují v shromáždění lidu, v zasedání starších ať ho chválí!

Píseň: 618 Modré nebe, slunce zář

Text: Lk 8/22-25

Jednoho dne vstoupil on i jeho učedníci na loď; řekl jim: "Přeplavme se na druhý břeh jezera." Když odrazili od břehu 23 a plavili se, usnul. Tu se snesla na jezero bouře s vichřicí, takže nabírali vodu a byli ve velkém nebezpečí. 24 Přistoupili a probudili ho se slovy: "Mistře, Mistře, zahyneme!" On vstal, pohrozil větru a valícím se vlnám; i ustaly a bylo ticho. 25 Řekl jim: "Kde je vaše víra?" Oni se zděsili a užasli. Říkali mezi sebou: "Kdo to jen je, že rozkazuje i větru a vodám a poslouchají ho?"

Kázání:

Sestry a bratři, když vláda ve čtvrtek vyhlásila nouzový stav, přemýšlela jsem, jak to udělat s bohoslužbami, kam by mohlo přijít jen třicet účastníků, když obvykle se nás schází mezi padesáti-šedesáti. Synodní rada nám rozhodování ulehčila a naléhavě doporučila, aby se bohoslužby nekonaly ve všech sborech. Na závěr svého dopisu nás vyzvala ke klidu, k připravenosti pomoci potřebným a především k modlitbě.

Je jisté, že modlitbu můžeme konat na kterémkoli místě, v jakémkoli počtu lidí, za jakýchkoli okolností. I v době krize a ohrožení. Říkáte si možná: není to jen taková církevní (nebo naše osobní) útěcha? Má to opravdu nějaký dopad na to, v čem žijeme, v čem se svět nachází? - Modlitba nás nevzdaluje od zájmu o svět. Naopak. „Není nic zodpovědnějšího než modlit se: Čím víc žijeme velmi prostou, velmi pokornou modlitbou, tím více jsme vedeni k tomu, abychom milovali a vyjadřovali to svým životem.“ (Br. Roger z Taize)

Máte obavu, že k modlitbě je potřeba vznešených a umných slov, že to sami umíte jen velmi obyčejně? Jsou chvíle, kdy pouze několik slov, třeba i neobratných, postačí k tomu, abychom vše svěřili Bohu, naše obavy stejně jako naše naděje.

Tomu nás učí, v tom nás chce povzbudit i evangelijní příběh o utišení bouře.

Jsou prostě v našem životě situace, které se vymknou kontrole. Do takové situace, která se vymkla kontrole, se dostali učedníci – na moři, na lodi, s Ježíšem. A oni jsou vystrašení, bezradní, nevědí, co dělat... Co všechno v takové chvíli může člověku projít hlavou: Jak to, že nezasáhne, proč nás v tom nechává takto se vymáchat? Nezáleží mu na nás..?“
Nezastírejme si, ten příběh to také nedělá, že do takových až nebezpečných a život ohrožujících situací může vést lidi právě víra. A o víru v tom příběhu hlavně jde. Nejde tu na prvním místě o zachování fyzického života, ale o Ježíše, který probouzí víru a o zkušenost víry, díky které může člověk i v krajní situaci svěřit svůj život do rukou mocnějšího. Jak je to s vírou a s Ježíšem? Jaké to je, přijmout jeho slovo do srdcí jako do úrodné půdy? Co se změní? Popluje se mi životem snáz a bezpečněji? Bez bouří? A co zlo kolem nás – copak si nedělá, co chce?

Moře, jako dějiště toho příběhu, je ztělesněním zlých sil. Evangelista Lukáš situuje ten příběh schválně na moře, aby ukázal, že po slyšení Božího slova může cesta Ježíšových vyznavačů vést právě tam, kde se strhne pořádná bouře. A není vůbec náhodou, že obraz Ježíše a jeho učedníků, plavících se na lodi, se stal obrazem pro církve. Loď bezmocně se potácí ve vlnách a pouštět se do rizika - taková je zkušenost křesťanů: zažívají podobné věci, jako nečekaná bouře (např. pronásledování, ale i jiná lidská trápení), někdy se jim zdá, že jejich Pán není přítomen: jakoby On sice byl s nimi, tak se o tom přece káže, ale spí - neslyší, neví o tom, co se děje a nezasahuje, zatímco zlo si vyvádí, jak chce. Bouře na moři, to je situace ohrožení, situace, která se naprosto vymkla z kontroly. Rozjelo se něco, o čem nikdo neví, jak to dopadne.

Tehdy učedníci volají: Mistře (veliteli – šéfe), hyneme! V těžkostech člověk hledá pomoc. Ze strany učedníků to není hysterie, loď nabírá vodu a je to vážné. A Ježíš jedná jako Pán a Bůh: činí konec chaotické a smrtelné situaci. A ptá se: Kde je vaše víra?

Co je to vůbec víra? Důvěra, odvaha naděje, síla ke vzdoru (ne rezignace), přesvědčení, že bouře bude (jednou) konec. Důvodem k tomu je Pán, který je s námi na stejné lodi.

Bratři a sestry, tímto příběhem není naše víra peskována, ale povzbuzována. Jako křesťané můžeme z této zkušenosti, že Ježíš je Pán, žít v podobných situacích, kdy „loď nabírá vodu“. Smíme tak druhým lidem, s nimiž jsme na jedné lodi, ukazovat k naději.

Někdy ovšem musí přijít vlny, abychom prozíreli ze své soběstřednosti, abychom se probudili k volání a přistoupili k Němu. – Učedníci jsou v tomto zcela bezprostřední, jdou za svým Mistrem a budí ho. Probouzejí ho se slovy: „Pane, zachraň nás, hyneme“. Tak přiznávají svou bezmocnost a strach. A tak se také v tom zvolání můžeme mnozí z nás dobře rozpoznat.

Jsou prostě bouře, které sami nemůžeme zvládnout. Ať už se jedná o ty vnější, které nám přináší život v tomto světě a době, v níž se odehrává naše plavba, naše následování. Nebo stejně tak ty vnitřní, které se odehrávají v našem srdci a duši. Když je zjevné, že je neumíme zvládnout, často reagujeme na svou bezmocnost strachem. Strachem o sebe sama, o nepodržitelnost žití, když se denně přesvědčujeme o jeho křehkosti a konečnosti, strachem vycházejícím ze lpění a touhy vlastnit (život, druhého, výhody, zajištěnost). Při nezajištěné plavbě na druhý břeh, při následování Krista i tohle vychází najevo. Není to hanba, když se to stane, je to výzva, příležitost k nové zkušenosti s Kristovou mocí. A taky příležitost k modlitbě.

To, co přemáhá mračna bouřek, svíravou mrákotu strachu, je víra. Víra, že Ten, koho následujeme, je vždycky s námi. Ne pro naši kvalitu, ale pro svou věrnost a jedinečnost každého lidského života. Je v naší i vaší loďce a tak nikdy nejsme sami. Ale všechno, čím procházíme, i když se u toho bázní chvějeme, má vést k hlubšímu poznání jeho moci a lásky. Také nás to vede, bratři a sestry, k opravdovému hledání, volání, k modlitbě, která je probuzením. Snad proto to někdy vypadá, že Pán spí, abychom jej hledali, probudili svým voláním a zakusili proměnu, kterou on působí... Potřebujeme totiž Boží zásah, záchranu a proměnu nejen bouřlivých okolností, ale také svého nitra, prohloubení své víry a důvěry.

Modlitba: Pane, měj pochopení pro náš strach a pomoz nám jej překonat. Pomoz nám, abychom v důvěře zůstávali stále ve Tvé blízkosti. Amen

Píseň: 200

Sborová ohlášení: Z důvodů vyhlášení stavu nouze vládou České republiky, rozhodla Synodní rada ČCE doporučit všem sborům, nekonat bohoslužby a sborová setkání až do odvolání nouzového stavu.

Přečtěte si, prosím, k tomu Pastýřský list synodního seniora.

Proto ani v našem sboru se nebudou konat pravidelná setkání – nebude biblická hodina, zkoušky sborového zpěvu, sborová beseda pro seniory, bohoslužby v domově pro seniory ani setkání maminek s dětmi. O schůzi staršovstva, která se má konat, se ještě poradíme.

Před každou nedělí obdržíte od s. farářky elektronickou poštou kázání, včetně celého pořadu bohoslužeb. Pokud byste se chtěli na něco zeptat nebo si domluvit návštěvu, můžete zavolat na číslo: **739105160**. Aktuální informace najdete i na našich sborových stránkách:

<http://chrudim.evangnet.cz>

Je možné také sledovat bohoslužby v rozhlase, na TV Noe nebo na kontaktech, uvedených na webových stránkách naší církve: : <http://bit.ly/e-bohosluzby>. Více také na: www.e-cirkev.cz

Píseň: 672 Dej nám moudrost,odvahu

Přímluvy: Pane Ježíši, dej nám dost odvahy, abychom změnili věci, které měnit lze, a dost klidu, abychom unesli ty, které změnit nemůžeme... a dost světla, abychom ty první rozeznali od druhých. A také Tě chceme prosit za ty, kdo potřebují, abys jim byl blízko: za skleslé, za hladové po chlebu i po opravdovém životě, za opuštěné, za zbloudilé, za ty, kdo jsou uzavřeni do sebe, do svých úzkostí, do svých nezdarů, do svých vin; prosíme, abys je našel, osvobodil a obrátil k sobě. Prosíme za naše milé, blízké a známé, kteří jsou zmítáni bezmocí vůči tomu, co ohrožuje jejich život, prosíme za ty, kdo jsou zmítáni a ničeni jakýmkoli strachem Prosíme za země a národy, které se zmítají v bouři krize a epidemie, za lidi v karanténě, za pečující zdravotníky i za ty, kdo mají moc rozhodovat. Prosíme, aby vítězil rozum, soucit, pokoj a solidarita. Všechny své modlitby, prosby a přímluvy vkládáme do modlitby, kterou jsi nás, Kriste naučil: Otče náš ... Amen

Poslání: Pamatujme, že pomoc naše je ve jménu Hospodinovu, který učinil nebe i zemi

Požehnání: Pokoj Boží ať zůstává s vámi se všemi. Amen

Píseň: 550 Až potud nám pomáhal Hospodin z milosti